

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 15/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., B., právne zastúpenej advokátom JUDr. P. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru B., Okresnej prokuratúry B. a Krajskej prokuratúry v B. v bližšie neoznačených konaniach a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného

zboru B., Okresnej prokuratúry B. a Krajskej prokuratúry v B. v bližšie neoznačených konaniach.

Sťažovateľka v podstatnej časti sťažnosti uviedla:

„Dňa 03. 11. 2006 podal právny zástupca sťažovateľa trestné oznámenie (doplnené podaním zo dňa 10. 11. 2006) pre podozrenie zo spáchania trestného činu, ktorého sa mali pravdepodobne dopustiť zástupcovia spoločnosti B., s.r.o. Toto trestné oznámenie bolo adresované Okresnej prokuratúre B., ktorá ho odstúpila Okresnému riaditeľstvu PZ B. ...

Dňa 21. 12. 2006 vyšetrovateľ PZ uznesením pod č. ČVS: ORP-1670/OEK-B2-2006-Bob odmietol podnet právneho zástupcu sťažovateľa, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného konania alebo iného postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Dňa 03. 01. 2006 podal právny zástupca sťažovateľa v zákonom stanovenej lehote sťažnosť voči predmetnému uzneseniu. V tejto sťažnosti právny zástupca sťažovateľa napádal skutkové a právne nedostatky postupu a rozhodnutia vyšetrovateľa PZ.

Uznesením sp. zn. Pn 3335/06-12 zo dňa 23. 01. 2007 prokurátorka Okresnej prokuratúry B. sťažnosť sťažovateľa voči uzneseniu pod č. ČVS: ORP-1670/OEK-B2-2006-Bob zo dňa 21. 12. 2006 zamietla ako nedôvodnú.

Dňa 12. 04. 2007 právny zástupca sťažovateľa podal Krajskej prokuratúre v B. žiadosť o preskúmanie rozhodnutia a postupu Okresnej prokuratúry B. a Okresného riaditeľstva PZ B.

Dňa 22. 05. 2007 Krajská prokuratúra v B. vyhodnotila podnet právneho zástupcu sťažovateľa ako dôvodný. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v B. uložila Okresnej prokuratúre B. začať vo veci trestné stíhanie a vykonať potrebné úkony za účelom objasnenia veci.

Sťažovateľ má za to, že nedôsledným postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo v danej veci k prieťahom po prvýkrát, nakoľko bol nútený využívať opravné prostriedky z dôvodu nedôsledného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali vec riadne, včas prešetriť a zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností tak, ako to ukladá Trestný poriadok.

Dňa 03. 07. 2007 vydalo Okresné riaditeľstvo PZ B. uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci trestného činu poškodzovanie veriteľa.

Právny zástupca sťažovateľa žiadosťami zo dňa 11. 07. 2008, zo dňa 02. 10. 2008 a 10. 12. 2008 žiadal vykonať ním navrhované vyšetrovacie úkony, vyzýval orgán činný v trestnom konaní, aby vo veci konal, ako aj žiadal poskytnutie informácie o aktuálnom stave trestného stíhania. Listom zo dňa 12. 01. 2009 Okresné riaditeľstvo PZ B. zaslalo právnickému zástupcovi sťažovateľa odpoveď na jeho žiadosti, to znamená 17 mesiacov po začatí trestného stíhania. Právny zástupca sťažovateľa 17 mesiacov vyzýval orgán činný v trestnom konaní na konanie vo veci a odstránenie nedostatkov, ktoré vo veci videl. V uvedenom konaní vidí sťažovateľ rovnako porušenie jeho práva na bezprieťahové konanie.

Po ďalších urgenciách orgánov činných v trestnom konaní zo strany právneho zástupcu sťažovateľa na vykonanie dôkazných prostriedkov dňa 11.01.2010 Okresné riaditeľstvo PZ B. vydalo uznesenie, ktorým vyšetrovateľ PZ prerušil trestné stíhanie, nakoľko sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

Dňa 28. 01. 2010 právny zástupca sťažovateľa opätovne podáva sťažnosť, ako riadny opravný prostriedok voči predmetnému uzneseniu a vytýka mu ďalšie nedostatky v postupe orgánov činných v trestnom konaní i právneho posúdenia veci.

Dňa 30. 04. 2010 Okresná prokuratúra B. vyhovelá sťažnosti sťažovateľa a zrušila uznesenie Okresného riaditeľstva PZ B. o prerušení trestného stíhania. Prokurátorka okresnej prokuratúry uložila vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Takýmto postupom uplynulo opäť 33 mesiacov od okamihu, kedy bolo začaté trestné stíhanie. V postupe orgánov činných v trestnom konaní vidí sťažovateľ ďalšie porušenie práva na bezprieťahové konanie. Sťažovateľ musel opätovne vynakladať ďalšiu námahu a úsilie z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní neboli schopné správne posúdiť situáciu a zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností. Namiesto toho situáciu uzavreli predčasne na základe nedôsledne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci.

Dňa 23. 09. 2010 vyšetrovateľ PZ opätovne prerušil trestné stíhanie. V súčasnosti o zákonnosti tohto rozhodnutia a postupu rozhoduje Okresná prokuratúra B.

Sťažovateľ si neuplatňoval zaplatenie svojej pohľadávky prostredníctvom súdu v občianskoprávnom konaní vzhľadom na to, že mal vedomosť, že spoločnosť B., s.r.o. ukončila svoju podnikateľskú činnosť, mala veľký objem dlhov, bola predaná neznámej osobe, ktorá nevykonávala žiadnu činnosť, čím by sa len prehľbovala škoda sťažovateľa a je

zrejme, že exekučné konanie by bolo neúspešné. Mimosúdne riešenie formou výziev a rokovaní ostalo neúspešné. ...

Sťažovateľ má za to, že orgány činné v trestnom konaní (ako orgány ochrany práva) sa svojím postupom a rozhodnutiam dopustili nesprávnej činnosti. Táto nesprávna činnosť mala za následok spôsobenie prietáhov v trestnom konaní. Tým došlo k porušeniu práva sťažovateľa na bezprietáhové konanie podľa čl. 48 ods2 Ústavy SR. Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ domáha ochrany na Ústavnom súde SR.

Sťažnosť sťažovateľa nesmeruje k tomu, aby Ústavný súd svojím nálezom nútil orgány činné v trestnom konaní, aby mu bolo v jeho trestnej veci vyhovené. Sťažovateľ zdôrazňuje, že napáda tie nedostatky, ktoré mali za následok porušenie jeho ústavného práva na bezprietáhové konanie.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa A., s.r.o., právo na bezprietáhové konanie upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného riaditeľstva PZ B., Okresnej prokuratúry B. a Krajskej prokuratúry B. porušené bolo.

2. Okresnému riaditeľstvu PZ B., Okresnej prokuratúre B. a Krajskej prokuratúre B. sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva na bezprietáhové konanie a práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

3. Spoločnosti A., s.r.o. sa priznáva finančné zadosťučinenie 5 000 EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresné riaditeľstvo PZ B. povinné spoločnosti A., s.r.o. vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti A., s.r.o. priznáva trovy právneho zastúpenia 1 312,37 EUR (slovom tisícristodvanásť eur a 37 centov), ktoré je Okresné riaditeľstvo PZ B. povinné zaplatiť na účet advokáta JUDr. P. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Konanie o sťažnostiach je upravené v § 20 a § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný petitom návrhu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušovanie svojich práv postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru B., Okresnej prokuratúry B. a Krajskej prokuratúry v B., pričom niektoré z nich označila aj číslom konania.

V návrhu na rozhodnutie ústavného súdu (petite sťažnosti) sa však obmedzila iba na tvrdenie, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru B., Okresná prokuratúra B. a Krajská prokuratúra v B. porušili jej základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, konania, v ktorých k tomu malo dôjsť, však neoznačila.

Petit sťažnosti nie je teda vymedzený presne, určito a zrozumiteľne a takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (m. m. III. ÚS 282/04, IV. ÚS 168/05).

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka je zastúpená advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 124/08).

Navyše, ústavný súd konštatuje že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (1. decembra 2011) bolo napadnuté konanie uznesením č. k. ČVS: ORP-1670/OEK-B2-2006-EB z 23. septembra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. septembra 2010, prerušené.

Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným zákonom,

nemožno v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne ani čl. 6 ods. 1 dohovoru), a preto ústavný súd nečinnosť Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu nemôže posudzovať ako zbytočné prieťahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06, IV. ÚS 29/2012).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2012